

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/622/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213348
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814213348.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: Y. C., bytom M. R. Z. XXX/XXX, V. Z., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníčkou Oľgou Briatkovou, tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpený JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, o zaplatenie 342,55 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 18C/176/2014-50 zo dňa 14. apríla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu vo výške 16,69 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Patrika Podhorského, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 69,20 Eur. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 96 ods. 1, § 146 ods. 2, § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Pri rozhodovaní o náhrade trov konania po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie návrhu, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Uviedol, že vzhľadom na zavinenie navrhovateľa, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý má rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku), a teda nemožno mu odoprieť ani právo na zastúpenie advokátom, patrí náhrada trov konania. Nepovažoval trovy konania vedľajšieho účastníka za neúčelné, pričom poukázal na to, že navrhovateľ si pri podávaní návrhu musel byť vedomý toho, že jeho návrh je premlčaný a teda musel znášať riziko v prípade vzniesenia námietky premlčania alebo zmenou úpravy procesného práva, ktorého následkom by bol navrhovateľov neúspech v konaní. V danom prípade mal za preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu na jeho pomoc a podporu, v konaní bol činný, vyjadril sa k návrhu, vzniesol námietku premlčania, preto podľa názoru súdu riadne a účelne bránil práva odporcu. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 26,56 Eur. Za jednotlivé úkony právnej služby patrí advokátovi vedľajšieho účastníka odmena a náhrady nasledovne: 1/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. a) za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 26,56 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 Eur; 2/ odmena podľa § 13a ods. 2 písm. c)

vyhlášky za vyjadrenie zo dňa 05.12.2014 vo výške 26,56 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 Eur. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú spolu sumu 69,20 Eur, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku advokátovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené na bránenie práva, pričom zdôraznil, že súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, na základe čoho dospel k účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ak vedľajší účastník je zo zákona subjektom, ktorý má svoju činnosť vykonávať sám. Poukázal na to, že činnosť vedľajšieho účastníka spočívala v predložení predformulovanej námietky premlčania. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014. Bol toho názoru, že ako subjekt, ktorému zákon priznáva osobitné postavenie (§ 25 zákona č. 250/2007 Z. z.) bude tento subjekt odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013. Mal za to, že odôvodnené právne zastupovanie sa môže vyskytovať iba v mimoriadne obtiažnych právnych veciach v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona. Rovnako namietal nezákonnosť priznania náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi aj z dôvodu, že ten nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka pre absenciu súhlasu toho na koho strane má vystupovať v zmysle novely O.s.p. vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinnéj od 01.01.2015. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že odporca bol v konaní plne úspešný, a to aj vzhľadom na poukázanie podstatných skutočností vedľajším účastníkom v konaní, ktoré mali za následok späťvzatie návrhu. Uviedol, že vo vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní akcentujúc, že Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 03.08.2007 (ďalej len Zmluva) neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ďalej pripomenul, že vzniesol námietku premlčania a poukázal na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom preto je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom považoval za účelný úkon. Mal za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil úkony vedľajšieho účastníka ako účelné a hospodárne a odmietal vyjadrenia navrhovateľa, že uplatnený nárok na trovy konania je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti a zneužívania ust. § 93 O.s.p. Neúspech v konaní treba podľa jeho názoru považovať za súčasť rizika, s ktorým navrhovateľ pri súdnom uplatnení napr. premlčanej pohľadávky alebo plnenia z neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve musí kalkulovať, a od ktorého má odrádzať práve aj hrozba náhrady trov konania protistrane. Pripomenul, že navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo považoval za rozporné s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Na podporu svojej argumentácie poukázal aj na viaceré rozhodnutia súdov. Zastával názor, že trovy právneho zastúpenia boli účelne vynaložené a boli dostatočne preukázané, vzhľadom k čomu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a zároveň zaviazať navrhovateľa povinnosťou nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania celkom v sume 21,67 Eur, a to za jeden úkon právnej služby spolu s režijným paušálom.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., a to z týchto dôvodov:

Odvolaním navrhovateľa bolo uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a uznesenie súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti ostalo právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z obsahu spisu je nepochybné, že po podaní návrhu vo veci samej poukázal v prejednávanej veci vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý vstúpil z vlastnej iniciatívy do konania, na nedostatky úverovej zmluvy v dôsledku čoho sa má úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzniesol námietku premlčania a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. V nadväznosti na uvedené došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom bez uvedenia bližšieho odôvodnenia tohto dispozitívneho úkonu. V reakcii na uvedené súd prvého stupňa konanie uznesením č. k. 18C/176/2014-50 zo dňa 14.04.2015 zastavil.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia, ktorá sa uplatní aj v tomto prípade, je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli.

Po preskúmaní veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s procesným postupom a právnym posúdením súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 146 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na to, že vedľajší účastník na strane odporcu si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom jeho právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení sumy trov jednotlivých položiek právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi postupoval dôsledne podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z. z.) v znení neskorších predpisov. Odmena bola zo strany vedľajšieho účastníka vyčíslená riadne a včas, preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd v tak danom prípade nepovažoval za dôvodné námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcu ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporcu v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad účelnosti spĺňali v preskúmvanej veci i trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní odmeny za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 05.12.2014, v ktorom vedľajší účastník poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky Zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky, a zároveň vzniesol námietku premlčania, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre odporcu priaznivé rozhodnutie vo veci. Účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, ktoré pre odporcu po intervencii vedľajšieho účastníka a následnom späťvzatiu návrhu navrhovateľom voči odporcovi dopadlo v konečnom dôsledku úspešne, pretože odporca nebol rozhodnutím súdu zaviazaný k zaplateniu istiny s príslušenstvom uplatnenej navrhovateľom.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní, ktoré podľa jeho nespĺňa znaky mimoriadne obtiažnej právnej veci, a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineneho odporcom, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporcu vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v preskúmvanej veci odvolacím súdom

zistené neboli. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že vedľajší účastník ani nemal vstúpiť do konania poukazujúc na absenciu súhlasu hlavného účastníka, na strane ktorého mal vystupovať, odvolací súd zdôrazňuje, že na tento účel zákonodarca do ust. § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p. zakotvil právo podať námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní, pričom odvolací súd v aktuálnom procesnom štádiu už nemá možnosť uvažovať o prípadnej modifikácii okruhu účastníkov z meritórneho hľadiska právoplatne skončeného konania.

Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 16,69 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 10.06.2015 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov - vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 8,30 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 69,20 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 8,39 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.